

KASPER MAI

Ütled: Võsu – mõtled: Georg Ots

LIINA LAKS
liina.laks@ajaleht.ee

Nädalavahetusel oli Lääne-Virumaale kogunenud aukartustäratav staaride hulk. Elektroonilise muusika tegjad mõllasid pisikesse Udriku kandis metsalagendikul, Svjata Vatra tõmbas lõõtsa Kunda rannas. Kuid Võsu mändide alla kogunesid klassikalise muusika austajad: Georg Otsa festival toob juba aastaid kokku nii pikaajalisi kui päris uusi fänne.

Suur vihm on kontserdi alguseks järele jäänud ja õhus on Põhja-Eesti rannaküladele iseloomulikku mändide ja soolase vee mekki.

Pealt kakssada inimest on tulnud kuulama, kuidas eesti muusika raskekahurvägi, eesotsas Ivo Linna ja Hanna-Liina Võsaga, esitab Georg Otsa laule. Kõlamata ei jää ka "Saaremaa valss". Estraadikontserdile lisasid värvi rahvusooperi Estonia lauljad Janne Ševtšenko ja Rene Soom.

"Kui eelmisel aastal ilma töt-

tu kontserdi siseruumides tegime, siis tuldi pärast ütlemata, et tehke palun ikka õues. Olevat hoopis teistmoodi," räägib festivali üks peakorraldaja Hannula Agur-Lepp. Suurem osa väljas platsi võtnud rahvast on tema sõnul stamppublik: need, kel on side selle paigaga, Georg Otsaga. Nii istuvat esimeses reas Otsa sugulased. Publikut oli aga vähem kui möödunud aastatel, mil kohale tuli ligi 300 inimest.

"Kontserte korraldatakse Võsul ju palju, aga sellist, mis oleks nii pika ajalooga – Georg Otsa tegi omal ajal siin ju ise kontserte –, pole olnud," räägib korraldaja.

Lauljate valikuga tegeleb teine osa meeskonnast, kuid tema sõnul on huvitav, et lauljad, kes siia tulevad, leiavad enda jaoks alati midagi uut.

Nii juhtus korraldaja sõnul ülemöödunud aastal Hanna-Liina Võsaga, kui ta Koit Toomega duetti laulma pidi – selgus, et koos polegi seda veel ette võetud. Või selgub, et on Georg Otsa laule, mida muusikuarjääri

jooksul veel lauldud polegi. "Me üritame siia alati kokku tuua selliseid inimesi, kes üllataksid. Nii ennast kui teisi ka," rääkis korraldaja, kes peab õhtut pigem intiimseks ürituseks, kus kuulajad võivad lauljatega lava taha juttu puhuma tulla. Niimoodi ei jää kultuur kellelegi kaugeks.

Hoogsal sammul möödub Ivo Linna, kes teatab uljalt, et kõik on kontrolli all. Siis astub ta kõrvaluksest otse lavale. Publik näib võtvat korraks valvesesangu. Ekraanile ilmub Georg Otsa kujutis. Ja siis hakkab kõlama laul – puhtalt nagu plaadi pealt.

Kontsert mõjub üldse nagu meenutus: muhedad vanapariid, rannaklubi arhitektuur, poole sajandi tagune muusika. Kuid siinsamas embab noor piletimüüja oma noormeest ja otse kontserdiala taha on kohalikud oma mugavad aiatoolid üles seadnud. See pisuke anarhia aitab murda veidi muusika suurust ja poolpühalikust: Georg Ots on ikka veel kõikide jaoks.